

Ο Τύπος

[Άγνωστος συγγραφέας]

Ο καλός οικονομολόγος και οι συνέτεροι [απόσπασμα]

Ο Τύπος, Κεφαλλονιά

1. 22 Απριλίου 1867, σ. 1-4
2. 4 Μαΐου 1867, σ. 1-4
3. 10 Μαΐου 1867, σ. 1-4
4. 1 Ιουνίου 1867, σ. 1-4
5. 9 Ιουνίου 1867, σ. 1-2

1.

ΕΠΙΦΡΑΔΙΣ.

Ο ΚΑΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕΤΕΡΟΙ.

ΜΕΣΗΤΗΣ ΠΑΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΗΣ και λοιποί.

Ὁ Διάλογος ἐν Πρεβέζη.

ΠΑΝΑΓΗΣ! Δόξα σοι ὁ Θεός, τώρα πλέον πιστεύω ὅτι ἔπαυσαν τὰ δεινά μου ὁ προϊστάμενος ἰδικός μου, ὁ μεσότης ὁμοίως, τὰ πράγματα ἀκόμη μπερδεμένα, ἐ! νους τώρα καλλήτερος ἀπὸ ἐκείνον ὅπου εἶχα εἰς τὸ κουτσοπόδι· τώρα λίμπρα δὲν εἶναι, ὅσα ἐγὼ κάμω θὰ τὰ λά-

βουν γιὰ σωστά! ὦρτια ἱποχὴ και τούτη. — Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἐκλεψα, ὄχι, ὀλίγα, βέβαια, ἀπέδειξα ὅτι εἶμαι ἄξιος γόνος. χὰ! χὰ!

ΥΠΗΡΕΤΗΣ! Κύριε . . . . σὰν ν' ἀκουσα μέσα στοῦ . . . . πῶς ἔρχεται ἓνας ἴφυλος γιὰ νὰ σοῦ κάμη ἐξέλεξην, τί πράγμα εἶναι ἡ εξέλεξη;

ΠΑΝΑΓΗΣ! Πῶς! (ὁ παναγῆς ταρασσεται, τρίβη τὴν κοιλίαν, καὶ μὲ βλέμμα πονηρίας ἐξετάζη τὸν ὑπηρέτην θυμωμένος) καθ' ἑαυτὸν. ! Δύσκολος· πάλιν ἡ θέσις μου, ἄ!! θὰ τὰ οἰκονομήσω· ἐγὼ, χαίρω τὸ καλλήτερον ὄνομα, εἶναι, ἀλήθεια πῶς τὰ μπερδεύω ὀλίγον ἀλλὰ, ἓνα γεῦμα, καὶ κομπλημέντα, πιστεύω, νὰ τὰ βγάλω στὸ κεφάλι. τί κουτί!

ΥΠΗΡΕΤΗΣ! Ἀκουσα νὰ λένε πῶς τὴν ἔχεις κακά!

γιατί αφεντικό να λένε κακά τα λόγια ό μεσήτις που φέρνει τό . . . φίλος, εκείνος που φέρνει . . . φίλος εκείνος, με τό κρέας φίλος, μόναχα εκείνος ό φούρναρης έχθρός, μά έχει και ψύχα δική γιατί τέτοια λυκοφραμελιό που έχεις αφεντικό έχει και δική· τί να πώ.

ΟΙΚΟΝΟΜ. Σιώπα και ! Γκρεμνίσου έξω.

ΜΕΣΗΤΗΣ και ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ.

ΟΙΚΟΝ. Τ' άκουσες μόνη μόνη άρχισαμε και έλεγκτής έρχετ' έτσι μου είπεν ό Γληγόρης· τί τρέχει στην ζωή σου ;

ΜΕΣΗΤΗΣ ! Ούφ ! Ξέρω 'γω (άνατεινάση τό σουρτούκο του) ξέρεις τί ξέρω ; να προσέξης να μήν μάς αυξήσης ταις μουντζούραις κατά τό σύστημά Σου. γιατί θά θυμώση τό αφεντικό.

ΟΙΚΟΝ. Τώρα έγω θά υπάγω εκεί, και θά του κάμω τόν θυμωμένον, ότι τάχα προσβολώμεθα εις τό γένος μας.

ΜΕΣΗΤΗΣ ! Καλά ! (άνατεινάσει τό σουρτούκο) κάμαι σαν θέλεις ! — φεύγει.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ μόνος !

ΟΙΚΟΝ. Πώς με φέρνουν εις δύσκολον θέσιν τί πράγμα με αυτούς ! α ! Ξέρω τώρα ! πρέπει το μισεκακόμοιρον να κόμω ! ας τό γυρίσω με τους νέους· και έτι μαθένω και τί σκοπούς έχουν έν τοσούτω ας πιάσω στί κοντό τόν γραμματικόν, ούφ ! μά που φοβούμαι ; Λοιπόν, ας ιδούμαι πρώτα τόν λογαριασμόν του φραντζέσκου όπου έφκιασε τόν σκελετόν (ξυλίνους θέσεις) διά τά βαρέλια πώς πάγει, άχ ! αυτός ό έλεγκτής δέν θά παρατηρήση ότι έφκιασα μία καπονιέραν : ε ! 400 δραχμαί, τ είναι έδω στό τούρκικον, έγω, πιστεύω να τόν οικονομήτω και να παρουσιάσω μία καλήν βαρελοθήκην, οστώς έσουφρώσαμεν 150 Δραχμούλες· δόξα σοι ό Θεός — Αλήθεια ! δέν μου έδωσεν υπογραφήν ; α ! ωραία !! έγω θά του δώσω έλληνικαίς μπακοτζέτουλες ώστε θά ωφελή

θῶ ἔχομεν πάλιν, ὀκτώ δραχμοῦλες πάγει σάν καλά !
θαυμάζουν ἔπειτα γιατί παχένω σάν γουρῶνι, οἱ κουτο-
ἔχω καὶ κάτι σονίδας πῶς νὰ τὶς βγάλω; τῶβρα !!
τάχα πῶς ταῖς δίδω δανικιές, ἀλλὰ πρέπει νὰ δώσω καὶ
τὸ κρατὶ τοῦ Γληγόρη καὶ τοῦ Ἀναστάση ποῦ θὰ μοῦ
ταῖς φέρουν ἔξω· ὠραία τῶβρα καὶ τοῦτο, καθὼς θὰ βγά-
λωμεν, τῶνα καὶ τᾶλλο μου.

ΜΕΣΗΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ καὶ τινες φίλοι !

ΦΙΛΟΣ ! Ε ! ; τί μαντάτα, πῶς πάγει ὁ λογαριασμός;

ΟΙΚΟΝ. Τί μαντάτα, ἐγὼ γιὰ νὰ μὴν υποθέσουν πῶς
ἔκλεψα τί ἀκόμη . . . .

ΦΙΛΟΣ. Ἔτσι ἔ ! ; πῶς ἀκόμη δὲν ἔκλεψες ; ! μήπως
σὲ ὑπέθεσαν διὰ τοιοῦτον ;

ΟΙΚΟΝ. Βρὲ ἀδελφε ! τί νὰ σοῦ εἰπῶ, καταλαμβά-
νης πῶς τώρα θέλουν νὰ σκεπάσουν τὰ μπερδεμένα, καὶ

τάχα ! νάμασται λέγουν· ἐδῶ θὰ κάμω ἐξέλεξη, καὶ . . .
νὰ ἔξερουν, ἐγὼ ὅσα γῦρα τὰ οἰκονόμησα τὰ ἔβαλα στὴν

θέσιν των, ὥστε δὲν εὐρίσκουν περίσυμα ! νομίζουν πῶς
ἔγω τὰ πρῶτα μυαλᾶ ! με τὰ μαλιὰ τοῦ Κουτζουποδισῶ

ὄχι δὲν ρίχνουν ἄλλο στὴν Οὐλασσαν, αὐτὰ ἀφησέτα.

ΜΕΣΗΤΗΣ (θυμωμένος· ἀλλὰ κρύβει νόημα τοῦ Οἰ-
κονομολόγου ὅτι δὲν εἶναι ἀλήθεια) ἄκουσε πρέπει ἀμέσως
να πάγης κάτω νὰ βγάλῃς τὰ διαβατήρια, τῶν ὀκτώ
Καθάσιδων, τρέχα γιατί δὲν θέλω λόγια.

ΟΙΚΟΝ. Χρήματα (κατ' ἴδιαν, δόξασι ὁ Θεός· κατε-
θὰ κολίση σήμερον,) χρήματα, καὶ ἐγὼ στέλνω.

ΜΕΣΗΤΗΣ Ὅχι ! μόνος σου θέλω νὰ πᾶς ! (θυμῶνων
ἰνατεινάτη τὸν μιγρεν του) !

ΟΙΚΟΝ. Χρειάζεται ἐκεῖνο γιὰ ἐκεῖνα, ἐκεῖνα γιὰ ἐ-
κεῖνο χρειάζεται κασόνι, χρειάζεται . . . . .

ΜΕΣΗΤΗΣ. Ὅτι χρειάζεται τρέχα (κρυφίως τοῦ λέ-
γει· πάρε καὶ ἓνα κεφάλι τυρί) . . . . .

Ο.ΚΟΝ. Αὐτὰ μὴν μοῦ τὰ λέγεις, ἔξέρω ἐγὼ τὸ
χρέος μου.

ΟΙΚΟΝΟΜ. ΜΕΣΗΤΗΣ ΓΕΡΩΣ καὶ ΕΛΕΓΚΤΗΣ.

ΓΕΡΩΣ ! Ἀσιπὸν ἐτελείωσεν ἡ ἐξέλεξις ;

ΕΛΕΓΓ. Μάλιστα, ἀμέσως τὸ ἀποτέλεσμα· προκατα-
βολικῶς, συγχωρησατέμοι Κύριε ἔμπορε νὰ σὰς συγχα-

ρω διά τό εὔρημα τοιοῦτου οἰκονομολόγου, ἀληθῶς ἐτί-
φρανος τῷ πρίπει.

ΓΕΡΩΣ! Ποῶ καλᾶ, σήμερον θά πάρωμεν τήν Σου-
παν μαζύ!

ΕΛΕΓ. Εὐγνωμονῶ Κύριε! Ἐμπορε.

ΟΙΚΟΝ. (Σκυρτών ἀπό χαράν, κάμνει κρυφίως μορ-
φασμεύς εἰς τόν γέροντα καί τόν μισήτην) λοιπόν! τί
νέα ἔχωμεν μέ τό βακόρη σήμερον, ἐγώ ἔμαθα πῶς ὁ
Βούλγαρος ἔπαισεν καί ἔρχεται ὁ Δελιγιώργης τῶν οἰκο-
νομικῶν ὁ Χριστιδης, τῶν Ναυτικῶν, ὁ . . . . τῶν Ἐ-
σωτερικῶν ὁ . . . . τῶν Στρατιωτικῶν ὁ Δ . . . . τῶν
Ἐξωτερικῶν;

ΓΕΡΩΣ! Ἐγώ δέν τό πιστεύω νά βάλουν παιδιά γιατί
τότε ἀλλάζω ἰθνηκότητα ταῦτα! λοιπόν φρόντισε γιᾶ
τῶ φαγητόν ἤξειύρεις πλέον!

ΟΙΚΟΝ. Ἐ! Καλᾶ, τίποτε ἄλλο; . . . ;! Ἐχει
ροδοτα καλᾶ.

ΜΕΣΗΤΗΣ. Πῶς! ; (θυμώντ) καί τί γιᾶ Κουτζου-
τιέρων μέ ἐπίρες — ἡ γιᾶ . . . .

ΟΙΚΟΝ. Ὁχι! δά! πῶ, πῶ! ἀμέσως ἐθύμωσεν. χᾶ χᾶ.

ΓΕΡΩΣ. Φερεμε γρήγορα μερικά χρήματα καί ἀνοι-
ξε παρτίδα τοῦ . . . . διά 200 λίρες διά ταῖς παραγ-
γελίας ἐκείναις.

ΟΙΚΟΝ. Ἀμέσως. ἤθελα νά σοῦ εἶπῶ ὅτι σοῦ εἶμαι
δοῦλος γιᾶ ταῖς τόσαις καλοσύναις σου.

ΓΕΡΩΣ. Μή μέ σκοτιζης, ἔλα πῆγαίτε.

ΟΙΚΟΝ. (φεύγων γελῶν) ᾶ! πάμαι μία χαρά.

ΜΕΣΗΤΗΣ ΓΕΡΩΣ καί ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ.

ΜΕΣΗΤΗΣ Μά δέν ὑποφέρετ αὐτός ὁ πανάγος τό
ἐγαλε πλέον ἐξω· τώρα ζητῶ ἐκείνου, τώρα τοῦ ἄλλου
τάβλαι μέ ὄλους.

ΓΕΡΩΣ. Ἐλα πάλιν ἐσὺ ὅπου ὁ ἓνας βρωμᾶ ὁ ἄλλος
μυρίζη, εἰένα κίνεις δέν σοῦ ὄρεση τί ἄνθρωπος ἄλλόκο-
τος· ἐσὺ μοῦ ἐγένες ἅγιος παῦλος· τό φαγή γιατί πινώ
τί μᾶς ἔχει σήμερον;

ΠΑΥΛΟΣ Γελῶν μία μακαρουνάδα, καί τρία πουλιᾶ
τί ἄλλο; νᾶτος ἔρχεται ὁ Κύρ Οἰκονομολόγος.

ΟΙΚΟΝ. Προσκυνῶ, ἀκέμη τό φαγητόν;

ΜΕΣΗΤΗΣ. Καλῶς ἤλθεσ· τήν ἔκομεν ἐκείνην τήν
δουλιᾶ;

ΟΙΚΟΝ. Τώρα νᾶταν καί ἄλλο, μή σέ μέλλει τᾶ ἐμά-
θετε εἶχα γράμμα καί μοῦ λέγουν ὅτι νᾶος ἐλεγκτής ἔρ-
χεται, τί διάβολο ἔπαθαν!

ΓΕΡΩΣ Πῶς! ποίος! τί πάλιν ἔχωμαι;

ΟΙΚΟΝ. (Ἀκουμβᾶ εἰς τόν ἐξώστην καί χαμογελᾶ)
τᾶ καταλαμβάνης, ἔτσι τόχουν γιᾶ νά εὐρίσκονται σέ
δυσκολίης.

ΜΕΣΗΤΗΣ. Τῶ φαγητόν ἐτοιμον. ὄρισται.

ΟΙΚΟΝ. Καλή ὄρεξη. πάγω καί ἐγώ κάτω.

ΓΕΡΩΣ. Στό καλό, δέν τρώγης;

ΟΙΚΟΝ. Εὐχαριστῶ δέν ἀρτένωμαι.

ΠΑΥΛΟΣ. ᾶ! ὦραία (τρώγης βιαίως τήν μακαρουνά-
δα καί γελῶν ἀνατεινᾶση τόν μιγρόν του). καί τό καθι-
σμά του.

ΓΕΡΩΣ. Ἀγάγια καυμένη καί ξέν σοῦ τᾶ πέρουν.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ μόνο;

ΟΙΚΟΝ. Ἄχ! προβλέπω μέγα κακόν δηλαδῆ ἡ ὑ-
γεία μου ἔπαθε, ᾶχ! ἄλλα τί μέ τοῦτο πρέπει νά ἀ-
ρῆσω τήν τέχνην μου, κλέπτω, ὅτι εὐρίσκω, ἐγώ κατᾶ
τᾶ παριτημάτα, ὦραία, καλᾶ το θυμήθηκα, μία καλή
προμάτια καί τοῦτη τί τᾶ θελῆς, βλέπω ὅτι μέ ἐμάθαν
ὄλοι, μικροί, μεγάλοι, ξένοι . . . καί ἰστικοί μας, ᾶ! ὁ
χι ἐμπρός τό ἔργον μου· ἀδιαφορῶ διότι:: ἐ λέγουν κλέ-
ψη, βροδιούργον, ἀσεβέστατον κτλ. Ἐγώ σταυρός στήν
Ἐκκλησίᾳ κάμνω εἰς ὄλας τᾶς νηστείας εἶμαι μέσα δέν
τοῦς γελῶ καλᾶ; ἄς κρᾶξω τόν γληγορη, γληγορη, ἔ
γληγορη γληγορη . . . ;! ;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ. Ἀμέσως Κύριε . . . εἶμαι στήν βα-
ρελοθήκη.

ΟΙΚΟΝ. Βρῆ τί κάμνης αὐτοῦ;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ. Βγάζω τᾶ σανίδια τοῦ μοῦπες, νά λίγα
ἔχω ἀκόμη.

ΟΙΚΟΝ. Καλᾶ σάν τελειώσης νᾶρθησῆτην ἀγορᾶν πά-
ρε γιᾶ νά βάλωμεν ψωμί καί τίποτε ἄλλο.

(ἐκπορευθεῖ)

2.

Ε Π Ι Φ Υ Λ Ι Σ.

Ο ΚΑΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕΤΕΡΟΙ.

Ο Διάλογος ἐν Πρεβέζῃ. (Συρέχεια)

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ μόνος.

ΟΙΚΟΝ. (βυδίζον σκέπτεται καὶ δμυλῆ.) Γνωρίζω τὸν γέον τοῦτον, καλῆς ψυχῆς, ἀλλὰ! πρέπει νὰ τὰ φτιάσω, πρῶτον μὲ τὸν φίλον του ἐκεῖνον τὸν κοντοπιβιακὰ, διότι, ἤμπορεῖ νὰ τὸν διαβάλῃ νὰ μὲ ἐκδικηθῆ, διὰ ταῖς τόσαις καλοσύναις ποῦ τόχῳ καμωμένας θάρρος, κύρ. Οἰκονομολόγε, θάρρος δὲν εἶναι τίποτα, ὁ ἔμπορος ἀπουσιάζῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὁ Μεσήτης ὡς πληρεξούσιος, βεβαίως δὲν θὰ θελήσῃ τὸ κακὸν μου ἄ! τρομερὸς εἶμαι ἂν τὴν βγάλω, καὶ πούτῃν ὦ! τότε νὰ ἰδῆς τί θὰ τοὺς κάμνω . . . ! θὰ μὲ ἔχουν ὅλοι τοὺς ἀνάγκην . . . ἐγὼ

γνωρίζω τὸν μεσήτην, θὰ τὸν κραζῶ γιὰ σωτήρα μου, θὰ τοῦ λέγω, θὰ τοῦ λέγω, θὰ τοῦ λέγω, ὅλο Ναί, ἔχεις δίκαιον, ἔτσι, βέβαια κτλ. αὐτὸς σὰν τάχα ἔξυπνος . . . θὰ μένει εὐχρηστημένος ὅτι κάτι μοῦ δίδει· πῶς μοῦ ἐγλήτωσε τὴν ζωὴν, τί κουτὸς ὁ Σάλιαρης, . . . Ἐμπρὸς ἔμπρὸς ἄξιζε Οἰκονομολόγε μου, θάρρος· θαυμάζουν πῶς παχένω καὶ ὅλοι μοῦ λένε ὅτι, εἶμαι, Γουρούνι· βέβαιον.

ΥΠΗΡ. Ἀφεντικὸ ἦλθα!

ΟΙΚΟΝ. Ἀγώρασα, τόσο κρέας· Ἐκεῖ τόσα ψωμιά, τόσο . . . τόσον ἐκεῖ. Πάρτα καὶ τράβα παρ καὶ αὐτό. (τοῦ δίδει κάτι.)

ΥΠΗΡ. Τοῦτο, εἶναι πανί, τί τὸ θέλωμαι, μοῦ φαίνεται καὶ βλέπω τοὺς μπαχαρέζους τὸ καλοκαίρι.

ΜΕΣΗΤ. Γχερμήσου! (κατ' ἰδίαν, καὶ ποῦ νὰ ἤξευρε ὅτι ἀπὸ αὐτὸ γίνωνται τόσαι οἰκονομίαι ἐσωθρακα ὠραία καὶ . . .)

ΜΕΣΗΤΗΣ, ΟΙΚΟΝΟΜ. καὶ ΓΡΑΦΕΤΣ.

ΜΕΣΗΤ. Ἕξοεις, (Γελά) ἔχω γράμμα του . . .

και μου λέγει ότι έρχεσται .

ΟΙΚ. Από την Αγγλίαν ;

ΜΕΣΗΤ. Ναι. (περιπατών ανακτονάσει τον μιγρέν)

ΟΙΚ. Τό πανί τό έστειλα στο κατάστημα.

ΜΕΣ. Λοιπόν ; τώρα ζεύρεις . . .

ΟΙΚ. Καλέ τί μου λές ; νομίζεις ότι είμαι άχάριστος ; μάλιστα σέ λόγου σου . . . .

ΜΕΣΗΤ. Καλά, οτάνι . .

ΟΙΚ. Τό έμαθες ήλθε ό περιμενόμενος, πάγει κάτω στού . . . . εγώ έκαμα τούς λογ(μους) μου . . . άφησέτους βλέπε, και γέλα.

ΜΕΣ. Μά εκείνος ό κονσός μήν τοϋ γυρίση τό νοϋ ;

ΟΙΚ. Θα στείλω την γυναικα μου για επισκεψη και ύστερα θα πάγω τά λέγωμαι, είναι αλήθεια θα εξωδεδύσω όλίγον, αλλά τί ; αξίζει .

ΜΕΣ. Αντίον, πάγω τώρα, . . . εκεί.

ΟΙΚ. Ποϋ ; α ! εκαταλάβα σουαρέ ντάν σάν.

ΜΕΣ. Βρε αδελφέ, εγώ δεν έχω όρεξι ; μά δεν με άρίνουν, ή μία μπά ! πώς και τοϋτο ; ή άλλη, πώς κύριε έγάσκαμεν τόνιν καλήν διασκέδασιν ; Αί άλλαι κύουριε, και διατι δεν σάς βλέπωμαι ; να ρίξωμαι και τά χερτιά, α ! έχι μου λέναι, απόψε θα έχωμαι ήμεις την ευχαρίστησιν, μάλιστα να ρίξωμαι και τόν κλειδωνα, λοιπόν βλέπεις ; τί να κάμω άροϋ με ζυτουν.

ΟΙΚΟΝ. Καλλούδδ . . . ; ! ζέρω γω ; (Σάν κάλ-πικο άσπρο.)

ΜΕΣ. Αντίο ! (φεύγει γελών.)

ΟΙΚ. Στο διάβολο . . . Κουτέ γελοϋν με σένα και πίστευσεσ ότι κάμνης τό μέρος σου.

ΓΡΑΦ. Καλησπερούδια ! Τί έχωμαι, ύδες τον Κύο Παϋλον, εμείναμαι σύμφωνει να πάμαι απόψε στοϋ .

ΟΙΚ. Διάβολε ! τον έβαλεσ στην μπερλίνα και γελάς ; μά στον Θεόν Σου, τί λέγει, τας . . . ; ;

ΓΡΑΦ. Α ! φίλε μου ! και ποϋ να σου τά λέγω μάθε ότι ζηλεύη τον Ιατρόν ; και νομίζη, ότι κατηγορόντας καρδιζη, και οι άλλοι τάχα πώς συμπεριζονται ό,τι λέγει και τότε πέρνει φωτιά και γίνετ ή Κομοδιά . . . .

ΟΙΚ. Καλή νύκτα λοιπόν καλή διασκέδασιν.

ΓΡΑΦ. Στο καλό, σε περιμένει ό . . . γλά να σε πάγει . . . ; (τέσσαροι.)

ΟΙΚ. Ο Γάδραος, ξέρεις, με έφερε σε δυσάρεστον θέσιν και παρ' όλίγον . . .

ΓΡΑΦ. Καλά ! μά δεν τοϋ έδωσες ποτε κιμμία δεκαρά . . . . έλα φεύγα.

ΟΙΚ. Αρχήν έχω να πέρνω . . . .

ΚΥΡΙΑΙ, ΜΕΣΗΤΗΣ, ΓΡΑΦΕΥΣ και λοιποι.

ΚΥΡ. Τόν Κύουριον Παϋλον, πώς και τοϋτο ; έρι-

στε παρακαλῶ μέσα, Κιτήγγο; ἔλα νάτος.

ΠΑΥΑ. (Εἰσέρχεται βγάζει τὸ καπέλον του καὶ κἀ-
μνε: τὰ κολλημένα του κατόπιν κἀθετ.)

ΚΥΡ. Πῶς ἔχετε;

ΠΑΥΑ. Καλὰ ᾧ ᾧ, ἐκουράστικα.

ΚΥΡ. (συνεννοούμενοι διὰ βλεμμάτων) Καὶ πῶς,
κύρ Παῦλε ἐκάμυτε μεγάλον περίπατον; ἢ δουλιὰς
πολλαῖς εἶχάτε, θὰ ὑποφέρατε βέβαια. . . . νὰ κλεί-
σωμεν τὸ παράθυρον διότι φουσᾷ.

ΠΑΥΑ. Ἀ! μπᾶ ᾧ ᾧ! Ἐγνοια σας, δὲν ἔχω ἀνάγκη.

ΚΥΡ. (Σιγαλᾶ, ᾧ! βέβαια τέτοιο. . .) Λοιπὸν;
θὰ μᾶς ρίψει τὰ χροτιά.

ΚΥΡ. (Οὐλα: μαζὺ) Ἐμὲ πρώτον ὄχι, ἐμὲ ὄχι,
ἐμὲ κύρ Παῦλε, ἐμὲ. . .

ΠΑΥΑ. Χὰ χὰ χὰ! Ἄς εἶναι λοιπὸν, διὰ ποῖον;
γὰ τὴν ἀρεντιά σου. (ρίπτει ἐπὶ τῆς Τραπέζης τρα-
πουλόχαρτα) Λοιπὸν! ὦραϊχ' φίλος καλὸς — στενο-
χωρία — χρήματα — γρήγορα.

ΚΥΡ. Μὰ τί ὦραϊχ'!! Πῶς κύριε καταλαμβάνης,
εἰπέτε μου, τί ὦραϊχ' ἐξακολουθήσει παρακαλῶ.

ΑΛΛΗ. Τί λαμπρά! βλέπετε πραγματικὸς σήμερον
ἐπληρώσαμε χρήματα τῆς πλήτρας.

ΑΛΛΗ. Ἄ! Ἀληθινὰ ἡ στενωχωρία ἔπου ἐλάβα-
με ἤξεύραται κύρ Παῦλε ἐγάσαμε τὸν Γάτον μας.

ΠΑΥΑ. Γελῶν (διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του) Ἐμάντευστα
χὰ χὰ χὰ (ἀρεντιά τὰ χροτιά)

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ, ΜΕΣΗΤΗΣ, ΕΛΕΓΚΤΗΣ.

ΕΛΕΓ. Παρατηρῶ, ὅτι τὰ κονδύλια σας εἶναι ἀ-
νκατωμένα.

ΜΕΣΗΤ. (Υποθέτων ὅτι πρόκειται διὰ τὰς ἐπι-
τῆς Τραπέζης γραφίδος). Βέβαια!! ἔχει δίκαιον καὶ
ἡμέραν ἔχωμαι αὐτὸν τὸν καθγᾶ, ἄς τὰ τακτοποι-
ήσω πάλιν μόνος μου. (τοποθετεῖ ἀνὰ μίαν γραφίδα.)

ΕΛΕΓ. Ὄχι, κύριε, δὲν ἐννοῶ τὰς γραφίδας ἔχω-
μεν ἰδικὸν μας νόημα.

ΜΕΣΗΤ. Μὲ συγχωρεῖτε, ἐνόμισα. . . πῶς. . . .

ΟΙΚ. Μὰ δὲν ἀφίνης τίποτα;!

ΕΛΕΓ. Βλέπω ἐλθσμόνησες ὅτι, τὸ λάδι πρέπει
νὰ τὸ γράφεις εἰς τὸ ψηφίον Κ. τὸ ἄλυμα εἰς τὸ Μ.
τὰ κάρφια εἰς τὸ Χ. τὰ σχοινία εἰς τὸ Α. καὶ οὕτω
καθ' ἐξῆς.

ΜΕΣΗΤ. Ἐκατάλαβα τὸ Κ. σημαίνει: νὰ κρεμασθῆ
τὸ Μ. μόνος του τὸ Χ. στὰ χέρια καὶ τὸ Α. στὸ λαι-
μόν του τὸ σχοινίον δηλαδῆ.

ΟΙΚ. (ὠφελούμενος ἀπὸ τὴν ἐξήγησιν) Τὰς ἄλλας
ἀγορᾶς τὰς ἔχω ὡς πρέπει, προχωρήσατ παρακαλῶ
(τρέμων, βλέπει τὸν. . .)

ΕΛΕΓ. Ὄγ! δὲν ἤξεύρω πῶς εἶμαι σήμερον.

ΟΙΚ. Δὲν τὰ ἀφίνωμαι καλότυχε.

ΜΕΣ. Βέβαια αὐριον τώρα . . .

ΕΛΕΓ. Βέβαια, ἀφίνωμεν (Σικώνεται).

ΟΙΚ. Ἄ! φίλε μου Ἐκεῖ ὕπου εὐρίσκεσθαι εἶναι τὸ κλῆμα κακόν, ἐδῶ ἔχωμεν ὠραῖον, μάλιστα, ἐκεῖ πέρα . . . στα δένδρα μὲ ἓνα καλὸ γεῦμα, ἔτσι τῆς πατρίδας μας . . . θὰ ἔλθῃς Κύρ Μεσήτη; ἐμεῖς αὐριον θὰ πάγωμεν νὰ διαβασθοῦμαι, καὶ ὕστερα θὰ κάτσωμαι νὰ πάρωμαι τὸν καφέ μας, θὰ μαγερεύσωμαι καὶ θὰ τὸ στρόσωμαι ἕως τὸ βράδι.

ΕΛΕΓ. Θὰ εἶσθε πολλοὶ; ποιοί;

ΟΙΚ. Ἐμεῖς καὶ μεῖς καὶ τούλόγουσα.

ΕΛΕΓ. Ἄ! ὄχι, δὲν ἔρχωμαι, διότι ἡξερύεις. εἶμαι σὲ ξένω σπῆτι.

ΜΕΣ. Μὰ θὰ τοὺς πάρω ὅλους, ἐγὼ εἶμαι φίλος μὲ ὅλους μάλιστα μὲ τὸν Μανωλάκη, τὴ καλὴ ἀθροπος . . .

ΕΛΕΓ. Ναί! ὁ πτωχὸς, σὲ βεβαιώνω, τὸν λυπῶμαι τὸν τζαμένον, τὸν ἔχουν ὅλοι στὸ μᾶτι.

ΟΙΚ. Μάλιστα αὐτὸς ὁ διάβολος ὁ γραμματικὸς μίξ ἡμέρα μᾶς λέγει: ἐλάτε, ἐλάτε νὰ ἰδῆτε τὸν τζελεπὶ Μανωλάκι, ὕπου ἔκλειψε ἓνα αὐγὸ ἀπὸ τὴν μύτραν τῆς κόττας εἶναι χωρὶς φλυδὸν ἀκόμη, ἰδέτε, πῶς

πάγει, μετὰ φόβου, ἄ! Κύριε Ἐλεγκτὰ, τίσα γίλοια ἔκαμα δὲν τὸν ἀφίνη τὸν Σταυρόνη.

ΕΛΕΓ. [ἀνάπτει τὸ ποῦρο τζιγάρον του] Ἄ! φίλε Οἰκονομολόγε, τί νὰ σοῦ εἰπῶ; ἔχω ὀλίγον πονοκέφαλον, ἀντίο Σας.

ΟΙΚ. Προσκυνῶ, αὐριον στας 8.

ΜΕΣ. Ναί, θὰ ἦναι ὠραία ἡμέρα.

ΕΛΕΓ. Καὶ πῶς τὸ κατάλαβες;

ΜΕΣ. Διότι βλέπω ὁ ἥλιος ἔκατσε χουσιωμένος καὶ διότι τὸ φεγγάρι εἶναι ἄρθο καὶ καθαρόν.

ΟΙΚ. Λοιπὸν εἶσαι ἀστρονόμος, πῶς τοὺς γινε.

ΜΕΣ. Ἐλα τράβα, καὶ βλέπεις.

ΟΙΚΟΝΟΜ. ΣΥΜΒΙΑ ΤΟΥ, καὶ λοιποί.

ΟΙΚ. Λοιπὸν αὐριον πᾶμαι, τὸ ἀρνίμας, τοὺς κρεσὶ κτλ. τὰ πατσάλικα νὰ τὰ φιλίσωμε τζορβὰ, πρῶτον τὸ ἀσπράδι ὕστερα μὲ τὸν κόκο τὰ φέρονε; ὀλίγον δαρμένο, ρίπτομεν τὸ λεῖψον κτλ.

(ἀκολουθεῖ.)

3. ΕΠΙΦΥΛΙΣ.
Ο ΚΑΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ
ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕΤΕΡΟΙ.

‘Ο Διδάτορος ἐν Πρεβίτη.
(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 7 - 8.)

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ (μόνος)

(καθήμενος ἐξώθεν τοῦ μπαζαζείου τοῦ βήλων.)

ΟΙΚΟΝ. Γκούχ! γκχχ, γκούχ! ἄχ! τί κακὸν
πράγμα μὲ ἐφορτώθη δὲν ὑποφέρω πλέον ἢ πρέπει
νὰ φύγω, ἢ νὰ μακρυνθῶ διὰ ὀλίγον· αὐτοὶ νομίζουν
ὅτι ἐτῆ εἶναι ὁ ἄνθρωπος· ἄ! ὄχι βλέπω ὅτι δὲν μὲ
ἐκτιμῶσι· γκούχ! γκχχ! γκούχ! ἄχ! στὸ διάβολο...
Ἐπειτα μοῦ λέγουν ὅτι δὲν ἔχω τίποτα ἄς ἔλθουν...
... καὶ βλέπουν ἠξεύρουν νὰ λέγουν ὅτι, κλέπτω,
ὅτι, γυρίζω ἀπὸ σπήτι· σὲ σπήτι γιὰ ν’ ἀκούω τί λένε

καὶ τί κάμνουν· βέβαια! καλὰ κάμνω, ἐτῆ μὲ συμ-
φέρει· γκατὶ ἀλλέως πῶς ἔμποροῦμε νὰ βυσταχθούμε
Ἐγὼ ἠξεύρω καὶ ὁ καλὸς ὁ φίλος μου ὁ Μεσίτης μὲ
στὴν κουζίνα, καὶ κινεῖς ἄλλος· γκούχ! γκχχ! γκούχ!
ἄχ! ἔσκασα.

ΜΕΣΙΤΗΣ, ΟΙΚΟΝΟΜ. ΤΗΠΡΕΤΗΣ.

ΜΕΣΙΤ. Κύρ... ἔλα δῶ.

ΟΙΚ. Ὅριστε, ἔφτασα, (τρέχει) ὄχ! τί βιάζον.

ΜΕΣ. Ποῦς σοῦ φταίγει, ἄς μὴν παχένης. ἔχουν
δίκαιον νὰ σοῦ λέγουν ὅτι εἶσαι σὰν γουρούνη ἀπὸ τὰ
ὄρεφτάρια... τί ἔκαμες γιὰ ἐκείνην τὴν δουλιὰ;

ΟΙΚ. Τοῦ ἔγραψα, καὶ τώρα σὲ ὀλίγον θὰ πάγω
μόνος μου κάτω, μοῦ ὑπεσχέθη ἔπει, θὰ μὰς δώσῃ,
ἀλλὰ, ἐγὼ τοῦ εἶπα ὅτι τὰ θέλω ὅλα νὰ ἦναι...
γιατὶ ἔχωμεν μπάσι ἀπὸ 2 λεπτά...

ΜΕΣ. Ἐγὼ τὰ δικά μου τὰ θέλω γουσα· πρόσσεξε.

ΟΙΚ. Μὰ τί διάβολο τὰ θέλεις ἐτῆ, δὲν μοῦ λεί-
γεις νὰ ζήσης πῶσα οἰκονόμησες.

ΜΕΣ. (γελών ανηλεώς, τὸν μιγρὸν) δὲν ξέρω!
ΟΙΚ. Ἐλα δὲ τί σοβάζεις;
ΜΕΣ. Ἐχω μόνον 2,000 γιατί ξέρεις ἔδωσα ἐκεῖ
τόσα; λοιπὸν ἐγὼ τώρα πάγω.
ΟΙΚ. Ἐρτσκα καὶ ἐγὼ στὸ καλό. (κράζει τὸν ὑπη-
ρέτην) Γληγόρη, ἔ Γληγόρη.
ΥΠΗΡ. Ορίστε!
ΟΙΚ. Ἀπάνω εἶναι ἡ ἀδελφὴ μου;
ΥΠΗΡ. Ὁχι, τώρα, λιγούλακι βγίικε, μοῦ φαίνετ
πάγω, κάτω, γιατί ἔβαλε τὴν τρίτακτης τὴν κε-
νούργια! ΟΙΚΟΝΟΜΟ
ΟΙΚ. Καλά! θέλωμαι τίποτα γιὰ βράδι, ῥώτα
καὶ ἔλα κάτω.
ΟΙΚΟΝΟΜΟ. ΓΡΑΦΕΤΣ καὶ φίλος του.
ΟΙΚ. Λοιπὸν γιὰ κάτου εἶσαι; ἔλα πάμμαι;
ΓΡΑΦ. Ναί! ἀλλὰ καϊμένε θὰ κάμωμαι δέκα ὡ-
ρakis, γιατί ἐσὺ δὲν ἤμπορῆς νὰ κουνιθῆς, ἔχεις μιὰ
κοιλιά σὰν βαρέλα, ἔπειτα καὶ τὸ βήχα, καλὸ κα-
τευόδιον.
ΟΙΚ. Ἄμ ποῦ νὰ βροῦμαι σὰν τὴν ἀφεντιά σου ἔ-
τσι ὠραῖον!
ΓΡΑΦ. Τώρα τὸ κατάλαβες, ἔλα τράβα διότι φεύγω.
ΟΙΚ. Βέβαια! τὸ ξέρω, γιατί ἴδες τὸν φίλον σου

ἐμπρός, ἔ! τί νὰ γίνῃ, ἄς πεθάνουμαι.
ΓΡΑΦ. Μὲ συμπαθῆς, ἀλλὰ διάβολος σὲ ὑποφέρει
ἐσένα, μὲ τὴν ἀπόφρασιν ὅπου ἔκαμες.
ΟΙΚ. Ποίαν;
ΓΡΑΦ. Νὰ τσακόνεσε μὲ ὅποιον δὲν ἀφίνει νὰ τοῦ
πάσης τὸ ἰδικόν του.
ΟΙΚ. Δὲν μᾶς λές, καὶ τί σοῦ ἐπίρα;
ΓΡΑΦ. Ἐμένα; γιὰ τὴν ὠραν τίποτα, ἀλλὰ πιεσῶ
τὸ μαχαίρι ἐκεῖνο (δηλαδή τὸ χαντζάρι) νὰ μοῦ τὸ
βουφιξῆς; μὰ μοῦ φαίνετ καὶ δὲν θὰ τὸ χωνέψῃς.
ΟΙΚ. Ὡ! καϊμένε, μὰ δὲν σοῦ εἶπα ὅτι, θὰ σοῦ τὸ
δώσω ἐγὼ τὸ ἔκαμα γιὰ νὰ ἰδῶ ἐάν μὲ ἀγαπᾷς.
ΓΡΑΦ. Καλὲ ἡσύχασε φώκλα μου. Ἄς ἀκούσωμαι,
τί εἶχες σήμερον μὲ τὸν φίλον μου τὸν...
ΟΙΚ. Τὸν ἴωντα! Ἄκουσε, μὰ πὶ νὰ κάμωμαι μ'
ἔρρε σε δύσκολον θέσιν, ξέρεις τὴν ψυχὴν μου.
ΓΡΑΦ. (Κατ' ἴδιαν τί ὠραία ψυχὴ σὰν...) Βέβαια
ναί, ἔ, ὕστερα;
ΟΙΚ. Ἦθελε ποῦ λές, νὰ τοῦ κάμω καλὰ, τόσες ἀ-
κάδες ἄμμον.
ΓΡΑΦ. Τί ἄμμος ἦτον;
ΟΙΚ. Τὸν ἄμμον τὸν μαῦρον, καὶ ξέρεις τίποτα ὁ-
λιγώτερον ἤθελε νὰ ζημειωθῶ ἐγὼ 8 - 9 δραχ. ὅπου

Έσκασα όσον να τοῦ τὴν καταφέρω τὴν δουλιὰ, σβίσε, καὶ γράψε . . . . .

ΓΡΑΦ. Ὡ καίμενε να ποῦ μόνος τὸ λέγεις; ὅτι . . . ὅτι, εἶσαι . . . . καὶ ἀγαπᾷς τὴν . . . ὄχι κλεψιάν, ἀλλὰ ἀνομον ὠφέλειαν. ἔπειτα δὲν ἤξεύρης ὅτι ζημειώνης καὶ ἐμεῖ;

ΟΙΚ. Ναι! ἤσυχασε, ἀμὰ τὰ καταφέρω, τότε ἐγὼ ἤξεύρω καὶ δὲν ζημειώνεσε ἐσὺ.

ΓΡΑΦ. Ὅχι, γιατί θὰ εὔρης τὸν μπελιά σου.

ΟΙΚ. Ἠσύχασε! καὶ ἐγὼ δὲν πῦρα ὅταν ἔπρεπε νᾶτος δὲ ὁ φίλος σου.

ΓΡΑΦ. Ναι! στάσου να σου φωνάζω (τὸν κράζει) Ἐ φίλτατε Λοῦδα στάσου.

ΛΟῦΔΑΣ. Ἐχω δουλιὰ.

ΟΙΚ. Βλέπεις! δὲν θέλει.

ΓΡΑΦ. Μὰ τί να θελήσει, ἀφοῦ βλέπει ἐσὲ πλησίον μου.

ΟΙΚ. Καὶ τί δὲν σᾶς ἀρέσω;

ΓΡΑΦ. Καίμενε να μὴν ἦσουν κλέφτης, να μὴν ἦσουν ἐκδιούργος να μὴν ἦσουν . . . να μὴν ἦσουν δεκαπρόσωπος, θὰ ἦσουν ὑποφερτός κλέφτης βρε, ἀλλὰ ἔχεις τὸν διάβολον μέσα σου ἤθελες καὶ κρυγᾶδες.

ΟΙΚ. (φίλων) γκούχ, γκάχ, γκούχ! ἄχ! τί να εἶπω, καλό.

ΓΡΑΦ. Καλάθι καὶ ἀρήλογος; βριστούρα.

ΟΙΚ. Σὲ εὐχαριστῶ ἀντίο σας; ἐγὼ πάγω.

ΓΡΑΦ. Στὸ . . . . καὶ ἀκρότη . . . . .

ΓΡΑΦΕΤΣ, ΛΟῦΔΑΣ.

ΓΡΑΦ. Λοιπὸν, ἔπρεπε να φύγη ἐκαίνος πρῶτον.

ΛΟῦΔ. Ἄχ! καὶ ἐσὺ, δὲν ἴδες, τί ἐγίναν σήμερα καὶ θέλεις νᾶχω μάτιχ γὰ βλέπω τέτοιο γουρούνι, πέτσιον κλέφταρον; σὺ καὶ τὸ μισοκλέφτη σκηνὴν ἔχεις.

ΓΡΑΦ. Μὰ διὰ ἰδικόν μου γατήρι . . . . .

ΛΟῦΔ. Μὴν φοβήσε ὁ λύκος δὲν κάμναι παστρούμα, τέτοιος εἶναι ὁ . . . . ποῦ να τὸν χαίρεσε. Ἐλα τί ἄλλο ἔχεις;

ΓΡΑΦ. Λοιπὸν ἤξεύρεις τὸ βράδυ θὰ πᾶμαι μαζὺ ἐκεῖ . . . θὰ εἶναι ὁ Κύρ Παῦλος θὰ εἶναι ἡ αὐτοῦ ἐξοχότης . . . θὰ εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἐκεῖ θὰ φκιάσωμαι πολλά.

ΛΟῦΔ. Ἄχ! καίμενε, ἐάν ἤθελες να ἔκαμνες μίαν Κομοδιάν, καὶ να τὴν βγάλωμεν στὸ κόσμο, δὲν ἤξεύρεις; τί ὠραῖον πράγμα θὰ ἦτον.

ΓΡΑΦ. Θὰ βάλω εἰς ἐνέργειαν τὴν ἐπιθυμίαν σου,

ἀλλ' ἐπειδὴ δυνατόν νὰ μοῦ λείψουν πρόσωπα καὶ ὕλη μάθε ὅτι πρέπει ἐξ ἀνάγκης τότε ὄχι μόνον νὰ μοῦ δίδης ὕλην ἀλλὰ καὶ νὰ λάβῃς ἕνα πρόσωπον καθὼς καὶ ἐγὼ καὶ πιστεύω ἀφοῦ ὁλοι μᾶς ἐμβωμεν μέσα θὰ ἀπαρτίσωμεν τὴν ἐπιθυμητικὴν Κωμωδίαν.

ΛΟΑ. Μοῦ χάμνης τὴν χάριν νὰ παύσης ἕως ἐδῶ, ἀρκεῖ ὅτι ἔχασα ἀπὸ τὸν ἄμμυ, δὲν θέλω περισσότερον εἶμαι ἱκανοποιημένος ἕως ἐδῶ.

ΓΡΑΦ. Πιστεύσον φίλε ὅτι ἡ κωμωδία ἤρχισεν καὶ εὐρισκώμεθα εἰς τὸ τέλος, διότι πρέπει νὰ σταματήσωμεν χάριν ἄλλων καὶ χωρὶς νὰ παρακαλῆς ἵνα μὴ λάβῃς μέρος μάθε ὅτι ἔλαβες διότι ἄλλως ἦτον ἀδύνατον νὰ φανῇ καὶ ἡ ἀξιότης αὕτη τοῦ καλοῦ μας Οἰκονομολόγου ἐπὶ τοῦ ἄμμου, ὅστις σήμερον ἐπιβάρυνη τρίτον πρόσωπον.

ΛΟΑ. Σε παρακαλῶ ἄφησον ἐμὲ καὶ τίνος ἄλλου καὶ περιοριζόμενος εἰς τὰ ἰδικά σου δύνασαι νὰ σχηματίσης διότι πιστεύω ὅτι ἔχεις ἄπειρον ὕλη, ἔπειτα ἡξεύρης ἔγιναν παρατηρήσεις ὅτι ἡ κωμωδία πρέπει νὰ ἐμπεριέχει, Σχολαστικούς, ἀρεϊμάνιους, Μεγάλους, Διπλωμάτους, κτλ. κτλ. ὅσον ἐπὶ τούτοις.

ΓΡΑΦ. Ὅσον ἀξίζει ὁ Οἰκονομολόγος μου καὶ ὁ Κουζουνιέρης Μεσίτης, οὐδεὶς ἄλλος διότι πῶς ἤμπορεῖς νὰ σιωπήσῃς τόσαις χάρις τοῦ Μεσίτου, τοῦ ὄραίου αὐτοῦ Κουζουνιέρῃ τοῦ μελιφθόγγου Σάλιαρη τοῦ . . . πῶς δύναμαι νὰ μὴν θαυμάσω τὴν περὶ τὸ κλέπτῃν ἐτοιμότητα τοῦ Οἰκονομολόγου τὴν περὶ τὸ ῥαδιοῦργῆν ἱκανότητα τοῦ καὶ τόσας ἄλλας χάριτας; ἔχε ὑπόμονην καὶ ὄλα θὰ τὰ θυμήσω πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν στεφάνωσον αὐτούς.

(ἀκολουθεῖ.)

4.

ΕΠΙΦΥΛΑΔΙΣ.

Ο ΚΑΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΑΙΤΕΡΟΙ.

Ο Διάλογος ἐν Πρεβέζῃ. (*)

Η ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΑΝ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ.

ΟΙΚΟΝ. (Γονατισμένος ἐνώπιον τῆς Τραπέζης καὶ τῶν βιβλίων του, ὀμιλῇ μόνος). Εἶναι πλέον καιρὸς νὰ ἀφήσω τὰς κακὰς μου ἔξεις, δηλαδή, νὰ μὴν ραδιουργῶ, νὰ μὴν ψευδομαρτυρῶ, νὰ μὴν ἐπιθυμῶ τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ ἄλλου, νὰ μὴν κατασκοπεύω οὐδένα, νὰ μὴν κλέψω, νὰ μὴν ἀρπάξω, νὰ μὴν θέλω ἐν γένει τὸ κακὸν τοῦ ἄλλου· νὰ μὴν, νὰ μὴν, νὰ μὴν . . .

(*) Συνέχεια ἴδε ἀριθμ. 7. — 8. — 9.

. . . . διότι καὶ βλέπω, μὲ ἔβαλαν στὴν ἐφημερί-
δαν, ἥτις ἀναγινώσκεται εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα! ὦ!
ναί! πρέπει νὰ ἔμβω πλέον εἰς τὸν δρόμον, διότι τί
ἐκέρδισα; τίποτα ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος τὰ ἔκλεφτα καὶ
ἀπὸ τ' ἄλλο τὰ ἔδωκα στοὺς Γιατροὺς· καὶ τὸ κάτω
κάτω, ἔγασα καὶ τὴν ὑγίαν μου· λοιπὸν, πρέπει,
ναί, ἀλλὰ! πῶς νὰ κάμω γὰρ νὰ πιστεύσουν, ὅτι, ὅτι
ἔμβω εἰς τὸν καλὸν δρόμον; ζεύρεις εἶναι μου φαίνεται
ψῦχα δύσκολο πρᾶγμα, νὰ πιστεύσουν ὅτι, εἰς τὸν 19
αἰῶνα, ὁ λύκος ἀλλάξεν τὴν τρίγαν ἀλλάξαι καὶ τὴν
γνώμην . . . . (ἀκούεται φωνὴ λέγουσα πρὸς τὸν Οἰ-
κονομολόγον)· τί λέγεις, νὰ κάμης φίλε Οἰκονομολόγε;
δὲν βλέπεις ὅτι σοῦ ἔφερα καὶ νέα δῶρα; (τοῦ δει-
χνύει ἐν δίκτιον, μίαν Σάλπιγγαν καὶ ἐν ταμποῦρον).
ΟΙΚ. Τρομασμένος σικώνεται καὶ ἐξετάζει τὰ παρά-
θυρα καὶ τὰς θύρας τοῦ γραφείου του, τὰχα νὰ μὲ ἰά-
κουσεν κανεὶς; πάθεν ἡ φωνὴ αὐτῆ; ὅχι, μὲ ἤκουσαν τὸ
τρέμων, τρέγει ἄνω κάτω τοῦ θλάμου, ὅχι, τί ἔπαθα!
διάβολε!

ΦΩΝΗ. Όρίστε, εδώ είμαι, πρόσταξέ με μὴν τρέμεις εἶμαι ὁ φίλος σου.

ΟΙΚ. Ποίος εἶσαι ; ποῦ εἶσαι ; δὲν σὲ βλέπω.

ΦΩΝΗ. Εἶμαι ὁ φίλος καὶ προστάτης σου, ὁ διάβολος, μὴν τρέμης διότι δὲν μὲ βλέπεις. Ἦλθα διότι, μὲ ἐκράξες, καὶ σοῦ ἔφερα καὶ δῶρα· ἤσιγασε μὴν τρέμης.

ΟΙΚ. Δὲν μοῦ λέγεις τί εἶναι αὐτά ; εἶναι δύκτιον εἶναι σάπιγξ καὶ τὸ τρίτον ταμποῦρον.

ΔΙΑΒ. Τὸ δύκτιον, εἶναι διὰ νὰ σὲ σκεπάζω ἢ τρομπέτα, διὰ νὰ φανερώω ταῖς κλεψιαῖς, καὶ τὸ ταμποῦρο, διὰ νὰ συναζῶ τοὺς ἀνθρώπους νὰ σὲ βλέπουν.

ΟΙΚ. Μὰ φίλε Διάβολε, τὸ δύκτιον δὲν σκεπάζει διότι ἔχει τρύπας.

ΔΙΑΒ. Βέβαια ! δὲν τὸ ἔχω νὰ κρύβεσαι ἀλλὰ νὰ νομίζης τοῦτο διότι ἄλλος πῶς θὰ βλαίπουν ταῖς κλεψιαῖς σου ;

ΟΙΚ. Ἄχ ! φίλτατε, βλέπω ὅτι, μὲ πλησιάζεις πολὺ εἰς τὸ τέλος μου, διότι, μὲ τὴν μίαν χεῖραν κρατεῖς τὴν τρομπέτα καὶ μὲ τὴν ἄλλην τὸ ταμποῦρον μάθε φίλε ἀγαπητέ μου ὅτι πλέον ἀποφάσισα νὰ μὴν μάτα κλέψω, νὰ μὴν κάμω ὅ,τι ἕως τώρα ἔκαμα.

ΔΙΑΒ. Καὶ ἐγὼ σοῦ λέγω ὅτι, ἔχει δὲν εἶναι κχιρὸς

διότι βλέπεις ἀκόμα πρέπει νὰ γαλάσω καὶ τοῦτα (τοῦ δεικνύει 10 — 15 ζευγάρια παπούτζια.

ΟΙΚ. Δὲν μοῦ λέγεις ἀδελφέ, ἐκεῖνος ὁ σωρὸς τὲ εἶναι ;

ΔΙΑΒ. Εἶναι ὅλα τὰ παπούτζια. Ἐγὼ ἐχάλασα ἐκεῖ νὰ σὲ φέρω εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν, τῶρα νομίζης ὅτι ἤμπορῆς νὰ φύγης.

ΟΙΚ. Ἄχ ! ἀδελφέ Διάβολε ; νὰ ζήσης ἀφήσέ με ἂν μὲ ἀγαπᾷς, διὰτι πλέον δὲν ἀντέγω τὸ ἀποφάσισα νὰ γίνω ἀνθρώπος πλέον.

ΔΙΑΒ. Ἄφου πλέον ἦλθες εἰς τὸ τάγμα μας δὲν ἤμπορεῖς νὰ ἀλλάξης· πίστευσε φίλτατε Οἰκονομολόγε μου ὅτι, ὅπου καὶ ἂν ὑπάγεις πάντα διάβολος θὰ εἶσαι, καὶ θὰ εἶσαι διάβολος μάλιστα μὲ τὰ κέρατα, ὡς ἐγὼ (τῷ δεικνύει τὰ ἐπὶ τοῖς κεφαλῆς ἰδικὰ του κέρατα) ἕως νὰ ἐλθῇ ἡ ὥρᾳ νὰ κτυπήσω τὸ ταμποῦρον διὰ νὰ μαροχθῶν νὰ σὲ ἰδοῦν καὶ ὕστερα σοῦ ἔγω καὶ ἄλλο δῶρον τὴν φούρκαν.

ΟΙΚ. Ἀδελφέ Διάβολε σὲ παρακαλῶ, σὲ ἱκετεύω νὰ μ' ἀφήσης, διότι θέλω νὰ σώσω τὴν ψυχὴν μου, νὰ γλητώσω τὰ παιδιὰ μου,

ΔΙΑΒ. Ἄ ! φίλτατε Οἰκονομολόγε, τόσον καιρὸν μὲ ἤθελες γὰρ βοηθόν σου, τῶρα ὅπου ἔβραλες εἰς τὸ τα-

μείων, ὅτι ἤθελες δὲν μὲ θελεῖς, ὄχι, δὲν θὰ σὲ ἀφή-
σω ἐγὼ ἐγχαλασα τόσα παπούτζια ἕως νὰ σὲ φέρω εἰς
αὐτὴν τὴν θέσιν.

ΟΙΚ. Πανηγία μου, βοηθησόν μου τὸν ἄθλιον, ἐλέη-
σόν μου ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ διαβόλου λύτρωσόν μου (κά-
μνει τὴν Σταυρόν του).

ΔΙΑΒ. (Τὸν ἀρπάζει ἀπὸ τὸν λαιμόν, καὶ μὲ τοὺς
πόδας του ἐμποδίζων τὰς χεῖρας τοῦ Οἰκονομολόγου τῶ
λέγει). Στάσου λειποτάκτα, στάσου ἐπίορκε, στάσου
κλέφτη, στάσου ψεύτη, στάσου δεκαπρόσωποι, στάσου
μοχθηραὶ, στάσου ἀφιλότιμαι, στάσου ἀδελφὲ τοῦ δι-
αβόλου, στάσου ὠτακουστά, στάσου δειλὲ, στάσου . .

ΟΙΚ. (τρέμων, πίπτει καταγῆς, ὑψώνει τοὺς πόδας
του, χτυπᾷ τὰς χεῖρας εἰς τὸ πάτωμα καὶ σὰν χελώνα
τρέχει πρὸς τὴν θύραν) Πανηγία μου γλήτωσέ μου τὸν
ἀμαρτωλόν, ἐλέησόν μου . . . . (ἀκούεται κρότος εἰς
τὴν θύραν,) τὰκ, τούκ, τὰκ . . . ἀνοίξει δὲν ἀκούς ;

ΟΙΚ. Ὦχι ! βοήθεια ἀδελφια, βοήθεια τρέξεται γλή-
τωρα ! (ἀνοίγει τὴν θύραν) ἄχ ! ὦχ ! ἄχ ! γκούχ,
γκάχ, γκούχ ! ἀμὰν γλητώστε μου τὸν ἄθλιον . . .

ΜΕΣ. (Ὀλίγον μεθυσμένος ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησιν τῆς
συναναστροφῆς) Βρὲ ποῦ σιγνά, πουλῆς φράουλες ; ἔλα
ἐδῶ γιατί ὁ οἰκονομολόγος μου ἔχει ὄρεξην ἐμεῖς συνη-

θεῖζ μεν ταῖς φράουλας στὴν πατριῶν μας.

ΟΙΚ. Ὦχι ! δὲν βλέπεις τὸ χάλι μου, μόνον μοῦ
λέγεις τέτοια πράματα.

ΜΕΣ. Ἐξεύρεις, τώρα ἔρχωμαι ἀπὸ τὸν φίλον μας
τὸν Σχολαστικόν· ἔξεύρεις ποῖον λέγω, ἐκεῖνον τὸν ἐκ
φιλοσόφων φιλόσοφον, ὄχι, τὸν Σεργιάδην, γιατί ἀ-
πέθανεν.

ΟΙΚ. Νὰ πάρη ὁ διάβολος, καὶ τὸν φιλόσοφον καὶ
τὸν Μεσήτην, καὶ τὸν . . . . ἐγὼ ξεύρω τί ἔπαθα
δὲν μοῦ λέγεις τί ἐκέρδισα ; τίποτα, ὁ διάβολος με
κρτερεῖ ἀπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μου· νὰ τώρα ποῦ
φρεύγει ὁ Σεργιάδης· τί μαντάτα μὲ τὸ κενούργιο . . ; !
ὁ καϊμένος ὁ φιλόσοφος ὁ Σεργιάδης ἐφοβήθη τὰς ὕψεις,
πολύ φοβάται τὰς ὕψεις· τὰς φοβᾷται γινε νὰ μὴν σα-
λεύσουν τὰς πεπειθήσεις τῶν περὶ αὐτῶν καὶ τὸν κατη-
γορήσουν ὅτι εἶναι Κατζίκοπόδης ἢτι εἶναι σὰν ἀμπλα-
νίτικον μουλτρί ὅτι εἶναι σὰν τὰ Βουβάλιχ τοῦ μακαρί-
τη τοῦ Γαλανόπουλου· πολὺ ἐφοβήτῳ τοῦ δονισμοῦ
μὴ τυχόν καὶ γρεμισθῆ. Σὰν τὰ σπήτια τοῦ ληξου-
ριῦ· ματὰ κουσες βρὲ ἀδελφὲ ὅτι τὰ ἰδανικὰ πράγμα-
τα παθενουν ἀπὸ δονισμοῦς ; ἐγὼ δὲν τὸ ἤκουσα, ποῦ
εἶμαι 45 χρονῶν Γαῖδαρος, ἔτσι ποῦ λὲς, φοβάται τὰς
ὕψεις νὰ μὴν περιέλθῃ καὶ τὸν μάθουνε ὅτι εἶναι φου-

σκωμένο άντερον μιας παλιό κατζίκας γύδι.

ΜΕΣ. Γιατί είσαι έτσι γλωμούζικο.

ΦΩΝΗ. (διάβολος) ; Διότι πλησιάζει ή ώρα όγι να φύγη από το κατάστημα αλλά να τον πάρω εγώ.

ΟΙΚ. (τρέμων θέλει να κρυφθή υπό τον μιγγόν του Μεσήτου) γλήτωσέμαι γιατί πεθαίνω ξεψυχω.

ΜΕΣ. Εάν τώρα είχαμαι το Καζάνι εκείνο, σέβανα μέσα και έγλήτωνα.

ΟΙΚ. Ναι έγεις δίκαιον, αλλά ξέρεις στο καζάνι έκεινο έβαλα άλλον, καλό θα ήτον να εόχαματι, γλήτωσέμαι τώρα όμως.

ΟΙΚ. (άνοίγει την όμπρέλαντου) έλα εδώ.

(άκολουθει.)

5. ΕΠΙΦΡΑΣΙΣ.

Ο ΚΛΑΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΑΙΤΕΡΟΙ.

Ὁ Διάλογος ἐν Πρεβέζῃ. (*)

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ, ΜΕΣΗΤΗΣ.

ΟΙΚΟΝ. (Ευρισκόμενος ὑπὸ τὴν ἀμπέλαν). Ὁραία !
τελευταίον δι' ὀλίγον καιρὸν ἐγλήτωσα ευρισκόμενος
εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν, ἐκλεψα, ἐραδιούργησα κτλ. καὶ
πάντοτε εὐρων δίκαιον, τώρα ἔμωσ' ὅπου ἄρχισα νὰ γά-
νω τοὺς φίλους μου ὡς τὸν γέροντα, τὸν Γιαννάκη, τὸν
Μητῆρον, τὸν Ἀντώνην, τὸν Γρηγόρη ; τί θὰ γίνω ;
ἀλλοίμονον, ἀνάγκη νὰ ἀλλάξω γνώμην ; Ἀλλὰ, πῶς
μπορῶ νὰ ξεμάθω ; καλὰ ὅπου ἀκόμη ἡ ὀμπρέλα τοῦ
λουζογιέρη ὑπάρχει ; πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶ ὅτι, εἶναι

(*) Συνέχεια ἴδε ἀριθμ. 7. — 8. — 9. — 11.

καὶ αὐτοὶ πανίον καὶ χαλὰ. Ναι ! ἄς ἐξομολογηθῶ
καὶ νὰ κοινωνήσω. (Γονατίζει καὶ ἐξομολογούμενος λέγει)
Εἶναι ἀλήθεια ὅτι, κατὰ τὸ 1860 ἔκαμα συκοφαντίαν,
ὄχι, ἐπρόδωσα τὴν συνομοσίαν, εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἐ-
κλεψα τὰ μαλιὰ καὶ ἔχω σήμερον τὸ μεγαλον ἐκεῖνο χα-
λί. — εἶναι ἀλήθεια ὅτι, τὰ στρώματά μου εἶναι ἀπὸ
τὰ μαλιὰ ἐκεῖνα, εἶναι ἀλήθεια ὅτι, με ἐξέψην εἰς τὴν
θάλασσαν ἀφοῦ μοῦ ἀνοίξαν τὰ ρούχα μου ἀπὼν εἰς τὸ
Βοπόρι εἶναι ἀλήθεια ὅτι μοῦ ἐπέειραν ὅσα τῦραν πῶς
εἶχα κλειμένο, εἶναι ἀλήθεια ὅτι, με ἐκυνήτησαν εἰς
εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἐκλεψα 450 ὄσ. διὰ
τὴν κατασκευὴν μιᾶς Βαρελοθήκης, εἶναι ἀλήθεια ὅτι
ἐξαλάφρωσα τὸν ἔμπορον ἀπὸ ἕναν ἀριθμὸν Σανιδῶν,
παγγιόν, κτλ. εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἐμαγείρευσα ἄσκετον
καιρὸν ἀπὸ τὰ κιβώτια ὅπου μᾶς ἔφερον ταῖς πραγμα-
τίαις εἶναι ἀληθές ὅτι ἐμοιραζώμεθα ἐπὶ τέλος τὸ μέλι
τὴν ζάχαριν, καὶ τὰ κάσβουνα, εἶναι ἀληθές ὅτι ἐσχία-
σα ἐσώθρακα ἀπὸ τὸ πανὶ ἐκεῖνο τὸ ριγὰδο, θὰ μοῦ
εἶπῃς ὅτι χάτι ἐκόλυσεν καὶ τοῦ Μεσήτη, ἀδιόριστον

αρκεί ότι ακόμα είμαι υπό την ομπρέλα του, άδικος δεν
 είμαι είναι αληθές ότι ραδιούργησα έως την 23 άπρι-
 λίου τον Γραμματικόν, είναι αληθές ότι πάντοτε τον
 έπρόβιδα παριστάνωνται τα έναντία είναι αληθές ότι τον
 τζερεμέτιστα ένα χατζάρι. — είναι αληθές ότι, έκλειψα
 του Λόδα 2 οκάδες άμμον μαύρον, είναι αληθές ότι α-
 δικησα πάντοτε τον νεροφόρον, τον ψωμοφόρον, τον
 λαδοφόρον, τον ξυλοφόρον και τόσους άλλους υπηρέτας
 είναι αληθές ότι έζήτησα και έπροσπάθησα να κλέψω τα
 παπουτσία του Γεώργη και του Δημήτηρ είναι αληθές
 ότι με ύβρισαν και ικανοποίησιν δεν έζήτησα, είναι α-
 ληθές ότι πάλιν με ύβρισαν και τα οικονομίσα, λέγων-
 τας όχι μέχρι ΘΑΝΑΤΟΥ και την έγλήτωσα, είναι α-
 ληθές ότι τα μπαλώματα των παπουτζίων πάντοτε τα
 οικονομούσα από τον . . . . . είναι αλήθεια ότι,
 περίσενμα ποτέ δεν άσχησα εις το . . . . . ουδέ εις το
 . . . . . ουδέ εις το . . . . . 'Ε! αρκεί έως εδώ,
 ή εξομολόγησις, τώρα άφου εξομολογήθηκα. Σεις να με
 συγχωρέσετε και πιστεύσαται ότι εις το έξης θα είμαι
 . . . . . θα είμαι . . . . .

ΜΕΣ. 'Ολιγώτερον Κλέφτης, άδικος, ραδιούργος,
 ώτακουστής . . . . .

ΟΙΚ. 'Οχι περισσότερον άπό εσε ραδιούργος, μισάν-
 θρωπος, ώτακουστής και . . . . .

και εσε κάθε ημέρα μου έλεγες τι έμαθα τι άκουσα κτλ.

ΜΕΣ. Βρε κλέφτη; γιατί είσαι άχάριστος και τολ-
 μάς να μου λέγεις αυτά. 'Ελησιμόνησε ταίς τόσαις κα-
 λουσύναις μου;

ΟΙΚ. Λοιπόν τουλόγου σου γιατί με 'ερίτης;

ΜΕΣ. 'Εγώ; δεν σου είπα περισσότερα άφ' όσα έχεις;

ΟΙΚ. Καλο ο ο ο 'Εχεις δικαίον.

ΜΕΣ. Για την άχαριστία σου αυτήν στάσου και βλέ-
 πεις (κλείη την ομπρέλα του)

ΟΙΚ. (τρέμων) Αμάν γλήτωσε τα παιδιά λυπήσου-
 μαι πω, πω, πω, αμέσως.

ΜΕΣ. 'Οχι, τώρα γλέπεις, (ανάτεινασε το παλτόν
 του και φεύγει).

ΟΙΚ. (Κτυπά το κεφάλι του, και λέγει) Τι ήτον
 π'όπαθα; τί ήθελα εγώ νταϊλίγια, εγώ τέτοιο σόγι δεν
 έχω άχ! άλλοίμονον. Άλλοίμονον! τώρα; άχ! άχ!
 γίλιας φοραίς άχ. εγώ ύπόφερα τόσαις προσβολαίς από
 ζένους και τώρα με τον ιδιόν μου τάχα έπροσβλήθηκα.
 (άκολουθεί)